№ 21. Warszawa, dnia 30 sierpnia 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Nr. 512-54. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI

Z powodu strajku drukarskiego Nr. 21 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu wychodzi z opóźnieniem.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

214.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 czerwca 1926 r.

o przedłużeniu terminu do składania podań w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym o zabezpieczenie praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych na tem terytorjum (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym podań przez osoby zainteresowane, w celu zabezpieczenia praw do tytułów, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032) przedłużony rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 541) i z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 789) do dnia 1 lipca 1926 r. przedłuża się do dnia 1 stycznia 1927 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z d. 2 lipca 1926 r. Nr. 63, poz. 378).

———

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lipca 1926 r.

o rejestracji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego, Połtawskiego, oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na podstawie § 1 i § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o unormowaniu obiegu rosyjskich tytułów n aokaziciela oraz tytułów, przenoszonych przez indos lub cesję (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1031) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządza się rejestrację i ostemplowanie listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego, Połtawskiego, oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i prawnych na terytorjum Państwa Polskiego.

§ 2. Wszystkie osoby na terytorjum Państwa Polskiego, w których faktycznem posiadaniu znajdują się wymienione w § 1 listy zastawne i obligacje, niezależnie od okoliczności, czy gdziekolwiek i kiedykolwiek zgłaszały je już do rejestracji, względnie zgłaszały z ich powodu jakiekolwiek pretensje, winny przedłożyć w najbliższej instytucji rejestrującej (§ 4) posiadane listy zastawne i obligacje, oraz wypełnić w dwóch egzemplarzach odnośne deklaracje (§ 3).

Wyjątki od tego są wymienione w §§ 7 i 8.

§ 3. Deklaracje winny zawierać:

1. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego.

2. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.

3. Nr. Nr. tytułów, seryj, względnie emisyj, oraz nominalną wartość każdego poszczególnego listu zastawnego i obligacyj.

Deklaracje winny być składane oddzielnie odnośnie do każdej instytucji, przez którą rejestrowane listy zastawne lub obligacje zostały emitowane (p. załącznik Nr. 1).

§ 4. Rejestracji i ostemplowania wymienionych w § 1 listów zastawnych i obligacyj dokonują:

1. Zarządca Państwowy nad mieniem b. rosyjskich prywatnych banków ziemskich (Wilno, ul. Mickiewicza 8).

2. Bank Gospodarstwa Krajowego i jego oddziały.

3. Prywatne i państwowe banki i ich oddziały (vide § 7).

§ 5. Instytucja rejestrująca jest obowiązana:

1) każdą deklarację i każdy egzemplarz sprawdzić i zaopatrzyć kolejnym numerem rejestracyjnym i swoją pieczęcią urzędową, 2) na każdym wpisanym w deklaracji liście zastawnym i obligacji przybić swoją pieczęć urzędową i wpisać obok 1) datę, 2) Nr. rejestracyjny odnośnej deklaracji, oraz 3) imię i nazwisko właściciela listu zastawnego, względnie obligacji.

Listy zastawne i obligacje ostemplowane w ten sposób będą natychmiast zwrócone osobom, które przedłożyły je do rejestracji.

§ 6. Wciągu 3 dni po upływie terminu rejestracji każda instytucja rejestrująca jest obowiązana przesłać do Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie (Foksal 3) obydwa egzemplarze deklaracyj wraz z wykazem deklaracyj również w dwu egzeplarzach, sporządzanych według kolejnych numerów rejestracyjnych (p. załącznik Nr. 2).

§ 7. Państwowe i prywatne banki i ich oddziały, posiadające na własność lub tytułem depozytu wymienione w § 1 listy zastawne i obligacje, winny przeprowadzić same ich rejestrację, stosując się do przepisów §§ 3, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Obywatele polscy, posiadający wymienione w § 1 listy zastawne i obligacje zagranicą

i pragnący je zarejestrować, winni przesłać te tytuły pocztą, wraz z odnośną deklaracją, do Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 9. Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wzbrania się przywozu wymienionych w § 1 listów zastawnych i obligacyj z zagranicy do Polski.

Wyjątek stanowią wypadki, przewidziane w § 8.

§ 10. Dla rejestracji i ostemplowania wymienionych w § 1 listów zastawnych i obligacyj, znajdujących się na terytorjum Państwa Polskiego (§ 2), wyznacza się okres czasu od dnia 1 sierpnia do dnia 1 października 1926 r.

Dla przesyłania do Głównego Urzędu Likwidacyjnego wymienionych w § 1 listów zastawnych i obligacyj, znajdujących się zagranicą (§ 8), wyznacza się okres czasu od dnia 1 sierpnia do dnia 15 października 192 6r.

Po upływie powyższych okresów odnośne listy zastawne i obligacje do rejestracji i ostemplowania przyjmowane nie będą.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.VII 1926 r. Nr. 75, poz. 434).

Załącznik Nr. 1 (do § 3)
(poz. 434).

Do ....
(nazwa instytucji rejestrującej)

w ....

DEKLARACJA

Pieczęć instytucji rejestrującej Data .... Nr. kol. rejestracyjny Nazwisko i imię właściciela listów (obligacyj) ....

....
(nazwisko i imię zgłaszającego)

....
(adres zgłaszającego)

....
(nazwisko i imię właściciela)

....
(adres właściciela)

W wykonaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U.R.P. Nr. 75 poz. 434) przedkładam przy niniejszem do rejestracji i ostemplowania niżej wymienione listy (obligacje)

(Nazwa instytucji emitującej)

Uwaga: 1) Dla listów zastawnych (obligacyj) każdej instytucji emitującej należy składać oddzielną deklarację w dwu egzemplarzach.

2) Oprocentowanie, wartość i numery należy wpisywać w porządku kolejności, poczynając od najniższych.

Oprocentowanie roczne	Wartość nominalna	Numer serji, wzgl. emisji	Numer listu zastawnego (obligacji)	Uwagi

Ogółem .... sztuk listów zastawnych (obligacyj) na ogólną sumę wartości nominalnej ...., Niniejsza deklaracja zawiera ; arkuszy

....

(data zgłoszenia) (podpis zgłaszającego)

Powyższy wykaz sprawdziłem

....

(podpis urzędnika przyjmującego deklarację)

Załącznik Nr. 2 (do § 6)
(poz. 434).

Wykaz

deklaracyj w sprawie rejestracji i ostemplowania

listów zastawnych (obligacyj) ....
(nazwa instytucji emitującej)

zarejestrowauych przez ....
(nazwa instytucji rejestrującej)

w wykonaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 434.

Nr. kol. rejestracyjny deklaracji	Data zarejestrowania	Nazwisko właściciela listów zastawnych (obligacyj)	Ilość sztuk ostemplowanych listów zastawnych (obligacyj)	Ogólna wartość nominalna ostemplowanych listów zastawnych (obligacyi)

Pieczęć instytucji rejestrującej

....

(Podpis)

....

(data)

Podatki bezpośrednie.

216.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 1 lipca 1926 r.

o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r.

Art. 1. Kredyty, ustalone w załączniku do ustawy z dnia 30 kwietnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 258), zwiększa się o sumę 6.449.047 zł. z podziałem tej sumy na następujące części budżetu:

Część 5. Ministerstwo Spraw Zagranicznych 3.249.047 zł.

Część 13. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego 1.500.000 zł.

Część 15. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej 1.700.000 zł.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do otwierania kredytów na wydatki państwowe w czasie od 1 lipca do 30 września 1926 r. do wysokości kwot, ustalonych w załączniku 1.

Kredyty, otwarte na zasadzie niniejszej ustawy, łącznie z kredytami, otwartemi na zasadzie ustawy o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 30 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129, poz. 917), ustawy o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 208) oraz ustawy o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. ((Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 258) nie mogą przekraczać ³/₄ kwot, ustalonych w działach budżetu na rok 1925, stanowiącego załącznik ustawy skarbowej na rok 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 465) i w art. 1 ustawy skarbowej o dodatkowych kredytach na rok 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 570) przy uwzględnieniu zmian, wynikających z załącznika do niniejszej ustawy.

Art. 3. Wszystkie kredyty, preliminowane na okres od 1 lipca do 30 września 1926 r., otwierane będą przez Ministra Skarbu drogą miesięcznego ustalania ich wysokości w taki sposób, by suma wydatków w poszczególnych miesiącach nie przekraczała sumy przewidywanych na dany miesiąc dochodów (art. 5).

Przepis o miesięcznem ustalaniu wysokości kredytów nie dotyczy części 2 i 3 budżetu na rok 1925.

Art. 4. Otwieranie kredytów, nieobjętych budżetem na rok 1925, ani wymienionemi w art. 2 ustawami o prowizorjach budżetowych, może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, zatwierdzony w drodze ustawodawczej.

Upoważnia się Ministra Skarbu do otwarcia kredytów nowych, wymienionych w załączniku 2.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1 lipca do 30 września 1926 r. dochodami państwowemi, przewidzianemi w budżecie na rok 1925, i dochodami opartemi na nowych tytułach prawnych.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ustanowienia na cele równowagi budżetowej na okres czasu od 1 lipca do 31 grudnia 1926 r. nadzwyczajnego dodatku w wysokości 10% do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych, od dnia tego począwszy, zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy dodatek nie będzie pobierany od podatku majątkowego, daniny lasowej i opłat celnych, jak również nie ma zastosowania do dodatków samorządowych.

Art. 6. Postanowienia art. 4 ustawy o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 do 30 kwietnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 258) jak również postanowienia art. 4 i ustępu 2 art. 7 ustawy o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129, poz. 917) pozostają w mocy do dnia 30 września 1926 r.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady iMnistrów:
(—) *K. Bartel.*
Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z d. 2 lipca 1926 r. Nr. 63, poz. 376).

Załącznik 1 (do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. poz. 376).

Liczba porządkowa	NAZWA CZĘŚCI	Kredyty prowizorjum budżetowego na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. złotych
	A. ADMINISTRACJA.	
1	Prezydent Rzeczypospolitej	434.084
2	Sejm i Senat	2.022.661
3	Kontrola Państwowa	1.001.677
4	Prezydjum Rady Ministrów	402.593
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	10.223.649
6	„ „ Wojskowych	139.722.784
7	„ „ Wewnętrznych	47.517.826
8	„ Skarbu	88.770.500
9	„ Sprawiedliwości	21.966.437
10	„ Przemysłu i Handlu	4.243.000
11	„ Kolei	748.400
12	„ Rolnictwa i Dóbr Państwowych	8.237.439
13	„ Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	69.810.000
14	„ Robót Publicznych	21.022.615
15	„ Pracy i Opieki Społecznej	29.029.984
16	„ Reform Rolnych	8.298.953
	Razem A	453.452.602
	B. PRZEDSIĘBIORSTWA.	
4	Prezydjum Rady Ministrów:	
	a) Polska Ajencja Telegraficzna	48.705
	b) Drukarnie Państwowe	—
	c) Monitor Polski	—
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:	
	Wytwórnie Wojskowe	3.500.000
7	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych:	
	Zdrojowiska Państwowe	—
8	Ministerstwo Skarbu:	
	Państwowe Zakłady Graficzne	—
10	Ministerstwo Przemysłu i Handlu:	
	a) Poczta i Telegraf	—
	b) Przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze i przemysłowe	—
	c) Państwowa wytwórnia aparatów telegraficznych i telefonicznych	—
	d) Radjotegraf	842.652
11	Ministerstwo Kolei:	
	Koleje żelazne	—
12	Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych:	
	Polskie Lasy Państwowe	—
14	Ministerstwo Robót Publicznych:	
	Państwowe zakłady wodociągowe na Górnym Śląsku	—
15	Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej:	
	a) Państwowe Zakłady Przemysłowo-szkolne dla inwalidów w Piotrkowie	—
	b) Wytwórnia mechaniczno-stolarska dla inwalidów w Warszawie	—
	c) Etapy Urzędu emigracyjnego	—
	Razem B	4.391.357

Liczba porządkowa	NAZWA CZĘŚCI	Kredyty prowizorjum budżetowego na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. złotych
	C. MONOPOLE (Netto):	
8	Ministerstwo Skarbu:	
	Sacharyna	—
	Sól	—
	Tytoń	—
	Spirytus	—
	Loterja Państwowa	—
	Zapałki	—
	Razem C: . . .	—
	Ogółem A + B + C . . .	457.843.959

Załącznik 2 (do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. poz. 376).

Część	Dział	Rozdział	Paragraf	WYDATKI	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
					Złotych		
				A. ADMINISTRACJA.			
5				**Ministerstwo Spraw Zagranicznych**			
	1			Zarząd Centrali			
			12	Koszty Komisji zagranicznych ekspertów finansowych	—	170.000	170.000
8				**Ministerstwo Skarbu**			
	3			Zarząd ceł			
		2		Straż Celna			
			13	Organizacja walki z przemytnictwem . . .	25.000	—	25.000
10				**Ministerstwo Przemysłu i Handlu**			
	5			Urzędy Pobiercze			
			9	Remont i konserwacja budowli	4.887	—	4.887
			12	Dział analityczny	5.065	—	5.065
	6			Urząd Marynarki Handlowej w Wejherowie			
			9	Budowle	—	54.000	54.000
15				**Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej**			
	6			Urząd Emigracyjny			
			9	Remont i konserwacja budowli	1.900	—	1.900
16				**Ministerstwo Reform Rolnych**			
	3			Parcelacja i osadnictwo			
			15	Odszkodowanie pracownikom folwarcznym . .	62.500	—	62.500
			12	Dotacja na fundusz zapomóg i kredytu ulgowego .	—	3.000.000	3.000.000
			16	Pomoc Kredytowa dla osadników wojskowych na zagospodarowanie	—	625.000	625.000

217.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 lipca 1926 r.

celem wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376).

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376) zarządza się co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia 16 lipca 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 r. pobierany będzie nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do podatków bezpośrednich z wyjątkiem podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o podatku dochodowym,—do podatków pośrednich, opłat stemplowych uiszczanych w gotówce z wyjątkiem podatku emisyjnego — oraz do podatków spadkowego i od darowizn, których ustawowe terminy płatności przypadają w powyższym okresie.

Oznaczony w ustępie pierwszym dodatek nie będzie doliczony do podatku majątkowego, podatku od lokali i placów niezabudowanych, daniny lasowej i opłat celnych, jako też nie ma zastosowania do dodatków samorządowych.

§ 2. Nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% będzie również pobierany poczynając od dnia 1 września 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 r. do wszystkich zaległości wymienionych w § 1 danin, wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w tym okresie, bez względu na to, czy zaległości te powstały z winy płatnika, czy też zostały odroczone lub rozłożone na raty.

Przepis niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do podatków pośrednich pokredytowanych względnie odroczonych przez właściwe władze skarbowe przez dniem 16 lipca 1926 r., o ile pokredytowane lub odroczone kwoty zostaną wpłacone w wyznaczonym terminie.

§ 3. Należności skarbowe, określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 grudnia 1926 r. będą stanowiły zaległość, pobrane będą w okresie po 31 grudnia 1926 r. łącznie z 10% nadzwyczajnym dodatkiem.

§ 4. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczone kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie.

§ 5. Obliczanie i pobór 10% nadzwyczajnego dodatku należy do obowiązku tych organów skarbowych względnie samorządowych, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 6. Z dniem 16 lipca r. b. podwyższa się o 10% nominalnej wartości cenę sprzedażną urzędowych blankietów wekslowych oraz znaczków stemplowych, z wyjątkiem znaczków wartości nominalnej 5 gr.

W wypadku, gdy do uiszczenia opłaty stemplowej użyto powyższych znaków wartościowych, nie będzie do niej doliczany 10% nadzwyczajny dodatek, przewidziany w § 1 niniejszego rozporządzenia, nominalna wartość użytych znaków winna jednak odpowiadać kwocie opłaty, obliczonej wedle dotychczas obowiązujących przepisów.

Obliczanie i pobór 10% nadzwyczajnego dodatku do opłat stemplowych, uiszczanych w gotówce za pośrednictwem notarjuszy, jest obowiązkiem tych ostatnich.

Notarjusze oraz instytucje, którym na mocy obowiązujących przepisów względnie wydanych zezwoleń przysługuje prawo perjodycznego wpłacania pobranej względnie należnej opłaty stemplowej, winni w prowadzonych przez się rejestrach uwidaczniać osobno opłatę stemplową, osobno zaś kwotę przypadającego 10% nadzwyczajnego dodatku.

§ 7. Podatnik winien uiścić nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% bez osobnego pisemnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 lipca 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 lipca 1926 r. Nr. 67, poz. 398).

Podatki Konsumcyjne.

218.

USTAWA

z dnia 1 lipca 1926 r.

o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem za czas od 1 lipca do 30 września 1926 r.

Patrz poz. 216.

219.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 lipca 1926 r.

celem wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r.

Patrz poz. 217.

220.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 13 kwietnia 1926 r. L. 3778/WB. zezwoliło Ministerstwo Skarbu firmie: „Galicyjskie T-wo Naftowe „Galicja" sp. akc. we Lwowie" na urządzenie prywatnego wolnego składu olejów mineralnych w Krotoszynie przy dworcu kolejowym.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonuje urząd skarbowy akcyz i monopoli w Jarocinie, który równocześnie staje się uprawnionym do przyznawania opustu podatkowego od przechowywanego w powyższym wolnym składzie oleju mineralnego, pobieranego do celów przemysłowych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski,*
Dyrektor Departamentu.

(Monitor Polski z d. 23.VII 1926 r. Nr. 165 poz. 486).

221.

OKÓLNIK

z dnia 9 lipca 1926 r. L. 10488/B/26

w sprawie poboru nadzwyczajnego 10% dodatku do podatków pośrednich.

Do Izb Skarbowych (wszystkie), Śląskiego Urz. Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach, Urzędów Skarbowych Akc. i Mon. (wszystkie), Kas Skarbowych (wszystkie).

W najbliższych dniach będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw rozporządzenie Ministra Skarbu o poborze nadzwyczajnego dodatku w wysokości 10% do podatków pośrednich na zasadzie ustawy z 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 376).

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem 16 lipca b. r.

W związku z tem zarządza się co następuje:

Nadzwyczajny 10% dodatek winien być pobierany od podlegających opłatom od spożycia względnie zużycia (podatkom pośrednim) produktów wywożonych z miejsca produkcji w okresie od dnia 16 lipca do dnia 31 grudnia 1926 r. obok podatku właściwego.

Podatek ten pobiera się równocześnie z uiszczaniem powyższych podatków pośrednich i odpowiada ściśle procentowo kwotom wpłaconych należności podatkowych.

W tym celu przedsiębiorstwa wytwarzające produkty, podlegające podatkom pośrednim winny do każdej przypadającej kwoty należności podatkowych doliczyć 10% na dodatek nadzwyczajny. Tak w księgach, jak i w odpisach ksiąg przedkładanych odnośnym władzom skarbowym kwoty dodatku należy wykazywać oddzielnie pod kwotą naliczonego podatku pośredniego z dopiskiem obok (10% dod.). Przy wpłatach do kas skarbowych ma podatnik w deklaracjach podać, jaka suma przypada na podatek, a jaka na 10%-wy dodatek.

Nadzwyczajny 10% dodatek nie będzie pobierany od podatków pośrednich pokredytowanych względnie odroczonych przez właściwe władze skarbowe przed dniem 16 lipca 1926 r., o ile pokredytowane lub odroczone kwoty zostaną wpłacone w wyznaczonym terminie; natomiast od należności podatkowych niezapłaconych w terminie, a zatem zarówno dobrowolnie, jednak z opóźnieniem wpłaconych, jak i przymusowo ściąganych będzie pobierany 10% dodatek.

Nadzwyczajny 10% dodatek nie może być pobierany od dodatków samorządowych — a tylko od podatku przypadającego na rzecz Skarbu Państwa. Od dodatku tego nie będą obliczane i pobierane ani odsetki kredytowe, ani za zwłokę względnie za odroczenia np. dnia 30 lipca b. r. został przymusowo ściągnięty podatek od cukru w kwocie 100.000 zł. płatny dnia 15 lipca b. r. Od kwoty 100.000 zł. winien być doliczony 10% dodatek t. j. 10.000 zł.— odsetki kredytowe za zwłokę względnie za odroczenie winny być pobrane tylko od kwoty 100.000 zł., koszty zaś egzekucyjne od kwoty 110.000 zł., zwiększonej o kwotę obliczonych odsetek za zwłokę.

Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany po 1 stycznia 1927 r. od podatków pośrednich, pokredytowanych w czasie od 16 lipca do 31 grudnia 1296 r., jakkolwiek podatki te będą wpłacone dopiero w r. 1927 np. cukier wywieziono za pokredytowaną akcyzą z cukrowni we wrześniu 1926 — podatek płatny będzie 15 lutego 1927 r. wraz z 10%-wym dodatkiem do podatku (35 zł. + 3.50 zł. od 100 kg.).

Omawiany 10% dodatek zarachowany będzie na Dz. VI § 15 nadzwyczajnego preliminarza budżetowego Ministerstwa Skarbu na r. 1926 pod nazwą „nadzwyczajny dodatek do danin publicznych".

W związku z tem winny kasy skarbowe powyższy dodatek uwidaczniać w wykazie szczegółowym wzór Nr. 24. (Załącznik do rozp. Min. Skarbu z 16 maja 1926 r. L. DK. 4734/W. A. K.) w przedziałce specjalnie w tym celu utworzonej.

Wydziały IV Izb Skarbowych otworzą w księgach głównych osobne konta dla nadzwyczajnego dodatku, w księgach zaś szczegółowych dla poszczególnych rodzajów opodatkowania będą odkontowywane wpłaty z tego tytułu czerwonym atramentem w rubryce uiszczeń należności podatkowych pod osobną pozycją pod kwotą uiszczonego podatku.

O powyższem należy natychmiast zawiadomić odnośne przedsiębiorstwa, wytwarzające produkty podlegające opłatom od spożycia względnie zużycia, znajdujące się w tamtejszym okręgu.

Za Ministra Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski,*
Dyrektor Departamentu.

222.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1926 r.

Po myśli § 35 rozporządzenia Ministra Skarbu z 21/XII 1925 o oczyszczaniu i magazynowaniu spirytusu (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 132, poz. 946) ogłasza się, że fabryka wódek Ludwika Karpińskiego w Gnieźnie pod firmą „Luka" uruchomiła za zezwoleniem władzy skarbowej wolny skład wyrobów wódczanych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski*
Dyrektor Departamentu.

(Monitor Polski z d. 30.VII 1926 r. Nr. 171 poz. 506).

Monopol tytoniowy.

223.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1926 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się dodatkowo następującą cenę detalicznej sprzedaży wyrobu tytoniowego: papierosów „Śląski Rarytas" dla województwa śląskiego po 4 gr. za 1 sztukę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6.VII 1926 r. Nr. 64, poz. 379).

Monopol spirytusowy.

224.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lipca 1926 r.

o wprowadzeniu pełnego monopolu spirytusowego na obszarze województwa lwowskiego.

Na zasadzie art. 17, 98 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) oraz § 62 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o wyrobie i sprzedaży wódek niemonopolowych ((Dz. U. R. Nr. 28, poz. 201), zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województwa lwowskiego wprowadza się pełny monopol spirytusowy z dniem 15 października 1926 r.

§ 2. Od dnia 15 października 1926 r. zabrania się na obszarze województwa lwowskiego wyrobu i rozlewu wódek czystych w przedsiębiorstwach prywatnych.

§ 3. Dla likwidacji zapasów wódek czystych wyrobu niemonopolowego, znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze województwa lwowskiego w prywatnych fabrykach i rozlewniach oraz koncesjonowanych miejscach sprzedaży napojów alkoholowych, wyznacza się termin 3-miesięczny, to jest do 15 stycznia 1927 r. Po tym terminie zakazuje się wszelkiego obrotu wódkami czystemi wyrobu niemonopolowego oraz przywozu wódek czystych z obszarów, nieobjętych pełnym monopolem spirytusowym na obszar województwa lwowskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 lipca 1926 r. Nr. 67, poz. 397).

225.

OKÓLNIK

z dnia 22 czerwca 1926 r. L. 7175/A/26

w sprawie postępowania ze spirytusem i napojami spirytusowemi skonfiskowanemi.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie) Wydz. Skarbowego Śl. Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Z wejściem w życie ustawy o monopolu spirytusowym sprzedaż spirytusu i czystych wódek monopolowych stała się przywilejem Skarbu Państwa, wykonywanym przez Dyrekcję P. M. S. z tego względu jakoteż biorąc pod uwagę, że pełny monopol spirytusowy wprowadzony jest tylko w niektórych województwach wschodnich, zachodzi konieczność przystosowania do przepisów monopolowych postępowania ze spirytusem i napojami spirytusowemi skonfiskowanemi na skutek prawomocnych wyroków sądowych oraz orzeczeń władz celnych i skarbowych.

W tym celu zarządza się co następuje:

1) Dochody z konfiskat, jako stanowiące pozycję działu ogólnego zarządu skarbowego, winny być wpłacane do Kas Skarbowych na Dz. 5 § 13 budżetu Ministerstwa Skarbu.

2) Przy realizowaniu konfiskat należy stosować następujące postępowanie:

a) Spirytus oczyszczony niebutelkowany lub surowy przesyła się do najbliższej rektyfikacji, która zawarła z Dyrekcją P. M. S. umowę na oczyszczanie spirytusu monopolowego, względnie do rozlewni monopolowej do zlania do zbiorników ze spirytusem monopolowym, a spirytus skażony do najbliższej monopolowej skażalni spirytusu;

b) Wódki czyste monopolowe oraz spirytus do celów domowo-leczniczych jakoteż spirytus skażony w naczyniach z nieuszkodzonemi etykietami i olakowaniem sprzedaje się bez licytacji koncesjonowanym miejscom sprzedaży po cenach hurtowych ustalonych przez Ministra Skarbu i ogłoszonychw Dz. U. R. P.; z uszkodzonemi zaś etykietami lub olakowaniem przesyła się do najbliższej rozlewni monopoolwej ewentualnie rektyfikacji, która zawarła umowę z D. P. M. S. lub skażalni;

c) Wyroby wódczane monopolowe sprzedaje się wprost na miejscu licytacji, o ile wyroby te nie posiadają mocy większej niż 45%; w przeciwnym razie przesyła się je do najbliższej rozlewni monopolowej ewentualnie rektyfikacji. Gdy konfiskata nastąpiła z powodu, że moc lub pojemność wódek w naczyniach nie odpowiada oznaczeniu na etykiecie, należy przed sprzedażą uczynić na etykietach odpowiednie sprostowanie.

d) Skonfiskowany spirytus jakoteż wyroby wódczane, nienadające się do użytku lub zbyt mało wartościowe podlegają protokularnemu zniszczeniu.

e) Spirytus, o ile nadaje się do potrzeb monopolowych i przedstawia wartość opłacalną do przewozu tudzież niesprzedane wyroby wódczane w razie jeżeli wartość ich przewyższa koszta przewozu winny by ćkierowane do najbliższej rektyfikacji, względnie rozlewni monopolowej.

f) Skonfiskowany spirytus oraz wyroby wódczane przed wysłaniem do rektyfikacji względnie rozlewni lub przed sprzedażą winny być zbadane i oszacowane komisyjnie przy udziale inspektora i drugiego urzędnika kontroli skarbowej w obecności powołanego rzeczoznawcy.

Wyroby monopolowe winny być szacowane według cen hurtowych ustalonych przez Ministra Skarbu, wyroby zaś niemonopolowe według szacunku wyżej wymienionej Komisji.

Spirytus winien być oszacowany według następujących norm:

1) Surówka, poślednie gatunki rektyfikatu oraz rektyfikat niewytrzymujący próby na czystość kwasem siarkowym w stosunku 10 cm.³ rektyfikatu na 10 cm.³ kwasu siarkowego — po cenie nabycia przez D. P. M. S. surówki przemysłowej z gorzelni nieutylizujących wywaru, t. j. z potrąceniem 27,5% od ceny podstawowej w danem Województwie,

2) rektyfikat I gatunku po cenie kosztu własnego D. P. M. S.,

3) spirytus skażony środkiem ogólnym według sprzedażnych cen hurtowych.

Szacunek odbywa się na zasadzie cen ustalonych przez Ministra Skarbu i ogłoszonych w Dzienniku Ustaw.

g) Przed wysłaniem spirytusu i wyrobów wódczanych do rektyfikacji względnie do rozlewni monopolowej Urząd skarbowy akcyz i monopolów, celem uzyskania potrzebnej kwoty na pokrycie rozchodów, przedkłada D. P. M. S. sporządzony wykaz szczegółowy projektowanej przesyłki oraz rachunek przewidywanych kosztów przesyłki, względnie dodatkowego opodatkowania.

Po otrzymaniu powyższej kwoty kieruje za zgodą D. P. M. S. omawianą przesyłkę do właściwego miejsca przeznaczenia, dowód zaś przyjęcia tej przesyłki przedkłada D. P. M. S. celem odkupu przesłanego towaru.

Ustaloną kwotę odkupu za potrąceniem poprzednio przekazanych już kosztów przesyłki względnie dodatkowego opodatkowania D. P. M. S. przekazuje Urzędowi wysyłającemu, który część otrzymanej kwoty w sprawach zakończonych wpłaca na Dz. 5 § 13 budżetu Min. Skarbu, a resztę pozostawia w swoich depozytach.

h) Przed sprzedażą lub wysłaniem zatrzymanego spirytusu względnie wyrobów wódczanych w sprawach niezakończonych należy mieć na uwadze:

1) by pozostawioną została na przechowaniu pewna ilość towaru potrzebna jako dowód rzeczowy w niezakończonych sprawach karnych, a mianowicie — dla określenia gatunku spirytusu conajmniej 1 litr, a przy zakwalifikowaniu wódek te ilości butelek, które były badane i okazały się nieodpowiadającemi przepisom, a pojemność których jest dostateczna dla sprawdzenia ich mocy.

2) by uzyskane kwoty ze sprzedaży względnie odkupu były narazie zaliczane do depozytów Urzędu, a następnie wpłacane na Dz. 5 § 13 budżetu Min. Skarbu, lub też zwracane w razie, jeżeliby oskarżony został uniewinniony.

i) Przechowywanie w większych ilościach skonfiskowanego spirytusu względnie wyrobów wódczanych jest niewskazane ze względu na interes Skarbu tudzież brak lokalów odpowiednich do przechowywania materjału łatwozapalnego i ulatniającego się.

3) Zarządzenie niniejsze wydaje się wzamian poprzednich okólników z dnia 17 kwietnia 1925 r. L. 6761 (Dz. U. M. Sk. Nr. 15 poz. 419) z dnia 25 maja 1925 r. L. 9468 (Dz. U. M. Sk. Nr. 18 poz. 469) i z dnia 10 września 1925 r. L. 15259 (Dz. U. M. Sk. Nr. 29 poz. 608).

Za Ministra Skarbu:
(—) *Leśniowski,*
Wice Dyrektor Departamentu.

Monopol soli.

226.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1926 r.

o ustanowieniu ceny sprzedaży soli.

Na zasadzie § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117 poz. 1043) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę sprzedaży soli dla hurtowych odbiorców ustanawia się następującą:

a) warzonka jak i kamiennna sól mielona z kopalni w Wapnie .	23.— zł.
b) kamienna sól mielona z innych kopalń t. zw. „szara"	15.70 zł.
c) omoki	16.50 zł.

Sól kamienna wymieniona pod a) i b) w kruchach o 0.20 zł. taniej.

Ceny powyższe rozumie się za 100 kg. soli bez opakowania franco wagon stacja odbiorcza kolei normalnotorowej na całym obszarze Rzeczypospolitej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 6 lipca 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6.VII 1926 r. Nr. 64, poz. 380).

Przepisy celne.

227.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW: SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 sierpnia 1926 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń, w myśl § 2-go rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 lipca 1926 r., w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

W wykonaniu § 4-go Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 lipca 1926 r.,

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 427), podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2-go wzmiankowanego rozporządzenia, zostają upoważnione: „Związek Eksportowy Polskich Hut Żelaznych", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, oraz „Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z d. 7.VIII 1926 r. Nr. 178 poz. 528).

Sprawy budżetowe.

228.

USTAWA

z dnia 1 lipca 1926 r.

o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowem za czas od 1 lipca do do 30 września 1926 r.

Patrz poz. 216.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

229.

OBWIESZCZENIE

Ministerstwa Skarbu z dnia 10 lipca 1926 r. o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów oraz zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w zł.
	A. Papiery państwowe:		
1/IV i 1/X	8% państw. poż. konwers. (Dz. U. R. P. Nr. 55 ex 24, poz. 543)	zł. 100	125
1/IV i 1/X	6% poż. dol. z r. 1919—1920	dol. 100	545
1/II i 1/VIII	10% poż. kol. Ser. I (Dz. U. R. P. Nr. 5 ex 24, poz. 40) oraz rozp. Min. Skarbu (Dz. U. R. P. Nr. 83 ex 24, poz. 798)	zł. 100 w złocie	125
2/I i 1/VII	5% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. Nr. 27 ex 24, poz. 274), (Dz. U. R. P. Nr. 21 ex 25, poz. 152), oraz Dz. U. R. P. Nr. 90 ex 25, poz. 629)	zł. 100	40
1/II i 1/VIII	5% obl. Ser. II prem. poż. dol. (Dz. U. R. P. Nr. 129 ex 25, poz. 919)	dol. 5	40
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucji kredytowych.		
30/VI i 31/XII	8% list. zast. Banku Gosp. Kraj. (Dz. U. R. P. Nr. 47 ex 24, poz. 478)	zł. 100 w złocie	100
2/I i 2/VI	8% list. zast. Państw. Bank. Roln. wzgl. zobowiązania na te listy	zł. 100	100
	C. Listy zastawne instytucji kredytowych prywatnych, gwarantowanych przez Skarb Państwa.		
1/IV i 1/X	7% list. zast. Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. Nr. 112 ex 20, poz. 737)	f. szt. 1	20
	D. Akcje Banku Polskiego	zł. 100	50

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 8 kwietnia 1926 r. (Monitor Polski z dnia 16/IV 1926 r. Nr. 87, poz. 261) w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
w. z. (—) *J. Dangel.*
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z d. 13.VII 1926 r. Nr. 156, poz. 452).

Sprawy walutowe.

230.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 30 czerwca 1926 r.

zmieniające § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 922).

Na mocy §§ 2 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dn. 14 listopada 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 922) zmienia się jak następuje:

„Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 18% w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunek otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać ¼% kwartalnie od większej sumy obrotu po potrąceniu salda i pozycyj złotowych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 18% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 2% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie".

§ 2. Umowy o pożyczki pieniężne zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 1 sierpnia 1926 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *W. Makowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6.VII 1926 r. **Nr. 64**, poz. 381).

231.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lipca 1926 r.

w sprawie wypuszczenia serji XII 8% biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15-go lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 507) w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1926 r. wypuszcza się serję XII biletów skarbowych w odcinkach po 10.000 i 1.000 złotych z terminem płatności w dniu 15 października 1926 r., na ogólną sumę 25.000.000 złotych.

§ 2. Serja XII biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

§ 3. Sprzedaż serji XII biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XII biletów skarbowych będzie wykupywana od dn. 15 października 1926 r. do dn. 15 kwietnia 1927 r. przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dn. 16 kwietnia 1927 r. do dnia 15 października 1936 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dn. 19.VII 1926 r. **Nr. 70** poz. 408).

232.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lipca 1926 r.

o podlegającej odprzedaży Bankowi Polskiemu walucie-eksportu.

Na podstawie § 24 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 408) ustalam ilość waluty z eksportu, podlegającej odprzedaży Bankowi Polskiemu, w wysokości następującej:

Przy drewnie nieobrobionym od tonny: kopalniaków 8 szylingów; świerku i jodły 14 szylingów; słupów telegraficznych 15 szylingów; brzozy 16 szylingów; sosny i olchy 18 szylingów; buku 20 szylingów; modrzewiu 22 szylingi; osiki 27 szylingów; grabu, wiązu, brzostu, klonu, jaworu, lipy i topoli

30 szylingów; dębu i jesionu 35 szylingów; papierówki okrągłej (wałkowej) 3,5 dolara; papierówki szczapowej 2,4 dolara; drzewa opałowego miękkiego i twardego 1,3 dolara.

Przy drewnie obrobionem od tonny: materjałów tartych z drzewa miękkiego 37 szylingów; materjałów ciosanych z drzewa miękkiego 25 szylingów; materjałów tartych i ciosanych z drzewa twardego 53 szylingi; podkładów kolejowych dębowych 25 szylingów, sosnowych 16 szylingów; sleeprów 30 szylingów; klepki dębowej 25 dolarów.

Przy drewnie spławianem obowiązują następujące normy zamienne: dla drzewa miękkiego 1.700 kilogramów = 10 m. 2 tratwy, dla drzewa twardego 2.000 kg. = 10 m. 2 tratwy.

Odnośny obowiązek przy eksporcie jaj wynosi 550 funtów szterlingów od wagonu (110 skrzyń po 1440 jaj); przy eksporcie żyta, owsa i jęczmienia 3 dolary od 100 kilogramów, pszenicy 4 dolary od 100 kg., trzody chlewnej 24.000 koron czechosłowackich od wagonu żywca (40 sztuk).

Z dniem opublikowania niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim" przestają obowiązywać stawki, wymienione w Obwieszczeniu z dnia 19 styczni 1926 r. (Monitor Polski Nr. 19 z 1926 r., poz. 54).

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Monitor Polski z d. 27.VII 1926 r. Nr. 168 poz. 496).

Przepisy o instytucjach bankowych.

233.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 19 czerwca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianie statutu Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy §§ 1 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 450) zarządza się co następuje:

§ 1. W statucie Państwowego Banku Rolnego, ogłoszonym jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 487) wprowadza się następujące zmiany:

Punkt I ustępu drugiego § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Udzielanie długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu, regulacje, meljoracje i inwestycje rolne, na spłatę uciążliwych dla gospodarstw rolnych zobowiązań pieniężnych, jak również na przeprowadzanie parcelacji nieruchomości ziemskich".

§ 10 statutu otrzymuje brzmienie następujące:

„Państwowy Bank Rolny udziela długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych, zabezpieczonych zgodnie z §§ 21, 22, 24 i 26 niniejszego statutu, na kupno gruntu, regulacje, meljoracje i inwestycje rolne oraz na spłatę uciążliwych dla gospodarstw rolnych zobowiązań pieniężnych.

Pożyczki amortyzacyjne w listach zastawnych będą również udzielane właścicielom nieruchomości ziemskich, niezależnie od obszaru posiadanych przez nich gruntów, na cele związane z przeprowadzeniem parcelacji tychże nieruchomości".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych
i Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *J. Raczyński.*

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 lipca 1926 r. Nr. 66, poz. 395).

234.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lipca 1926 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad Wileńskiem Towarzystwem Kredytowem Miejskiem i Białostockiem Towarzystwem Kredytowem Miejskiem.

Na mocy art. 1 p. 2 oraz art. 2 p. d. Dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67), § 1 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 474) i z dnia 24 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 705) o rozciągnięciu mocy dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. na województwa wschodnie i okrąg administracyjny wileński, oraz na mocy art. 25 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad Wileńskiem Towarzystwem Kredytowem Miejskiem i Białostockiem Towrzystwem Miejskiem.

§ 2.

Mianuje się Zarządcą Państwowym p. Antoniego Piwockiego, zamieszkałego w Wilnie, ul. Sie-

rakowskiego 8, urzędującego w Wilnie przy ul. Mickiewicza 8.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Monitor Polski z d. 4.VIII 1926 r. Nr. 175 poz. 518).

Skarbowość związków samorządowych.

235.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 czerwca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykonania § 11 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne oraz niektórych innych paragrafów tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Na podstawie § 11, punkt b, i § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 522) zarządza się co następuje:

I. Zasady ogólne budżetowania w związkach komunalnych.

§ 1. Gospodarka finansowa związku komunalnego może być prowadzona jedynie na podstawie budżetu. Budżet ten, uchwalony i zatwierdzony w sposób ustawowo przewidziany, stanowi plan gospodarczy odnośnego związku na dany okres obrachunkowy, wyrażający się w liczbowem zestawieniu zamierzonych w tym okresie wydatków i przewidzianych na ich pokrycie dochodów.

O ile budżet wyjątkowo nie zostanie uchwalony i zatwierdzony przed rozpoczęciem się nowego okresu obrachunkowego, zarząd związku komunalnego gospodaruje na podstawie ustalonych przez siebie miesięcznych prowizorjów budżetowych, przyczem poszczególne wydatki objęte miesięcznemi prowizorjami nie mogą przekraczać 1/12 części odnośnych wydatków zwyczajnych budżetu ubiegłego okresu obrachunkowego.

Zgodnie z art. 70 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) budżety związków komunalnych powinny być zarówno pod względem okresu obrachunkowego jak również pod względem jednostki obliczeniowej dostosowane do budżetu Państwa.

§ 2. Budżet związku komunalnego powinien obejmować wszystkie wydatki, wynikające z działalności tego związku zarówno we własnym, jak i w poruczonym zakresie oraz wszystkie dochody własne — zarówno prywatno-, jak i publiczno-prawne.

Budżetem związku komunalnego należy również objąć dochody i wydatki fundacyj i legatów, których administracja na mocy odnośnego aktu powierzona została wyłącznie zarządowi związku komunalnego, oraz dochody i wydatki związane z użytkowaniem przez związek komunalny przedmiotów majątkowych, zarówno stanowiących jego własność jak i nie będących jego własnością.

§ 3. Budżetem nie wolno obejmować zarówno w dochodach, jak i w wydatkach, sum obcych (depozytów i sum przechodnich), zwrotnych zaliczek udzielanych pracownikom komunalnym na poczet ich poborów, pożyczek zaciąganych na czasowe zasilenie funduszów kasowych i spłacanych w danym okresie obrachunkowym, jak również sum powstających z rozrachunków między poszczególnemi jednostkami organizacyjnemi względnie gospodarczemi związku komunalnego.

Należy natomiast sumy, powstające z rozrachunków przedsiębiorstw komunalnych między sobą oraz poszczególnych przedsiębiorstw z budżetem związku komunalnego (z budżetem administracyjnym), zamieszczać w budżetach tych przedsiębiorstw względnie w budżetach przedsiębiorstw i w budżecie administracyjnym.

§ 4. Budżet związku komunalnego składa się z budżetu administracyjnego i budżetów przedsiębiorstw komunalnych.

Budżet administracyjny obejmuje budżety przedsiębiorstw komunalnych netto (czyste zyski lub deficyty). Pozatem zarówno budżet administracyjny, jak i budżety przedsiębiorstw komunalnych, zawierają wszystkie dochody i wydatki brutto.

Czyste zyski względnie deficyty przedsiębiorstw komunalnych, zamieszczane w budżecie administracyjnym, ustala się przez porównanie dochodów i wydatków zwyczajnych (eksploatacyjnych) tych przedsiębiorstw, przyczem wydatki te powinny objąć odpisy na odnowienie przedsiębiorstw (fundusz odnowienia).

§ 5. Za przedsiębiorstwa komunalne w rozumieniu § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 522) uważać należy przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, jako to: wodociągi, gazownie, elektrownie, rzeźnie wraz z przedsiębiorstwami z niemi połączonemi (chłodnie, fabryki lodu i t. d.), tramwaje, kolejki podmiejskie, teatry, lombardy, jak również przedsiębiorstwa czysto przemysłowo-handlowe np. cegielnie, kamieniołomy, instytucje kredytowe, instytucje ubezpieczeniowe, sklepy, apteki i t. d.

Do przedsiębiorstw komunalnych, objętych oddzielnym budżetem, należy zaliczyć również fermy rolne, ośrodki rolnicze, gospodarstwa leśne i rybne, które stanowić mogą samodzielne jednostki gospodarcze.

Nie należy przeto zaliczać do przedsiębiorstw komunalnych zakładów dobra publicznego (gimnazjum, przytułek, szpital i t. d.), jako też urządzeń komunalnych (hale targowe, pomieszczenia dla jatek, targowica, waga i t. d.).

§ 6. Zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżetach przedsiębiorstw komunalnych wydatki i dochody dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

Dochody zwyczajne i nadzwyczajne wyliczone są w § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, przyczem sposób budżetowania wszystkich zaległych wpływów unormowany jest przez § 48 niniejszego rozporządzenia, zas sposób budżetowania dotacyj i subwencyj normują §§ 32 i 37. Paragraf 37 zawiera wskazówki, które wpływy z podatków należy zaliczyć do dochodów nadzwyczajnych.

§ 7. Do wydatków zwyczajnych zalicza się wszelkie wydatki związane z utrzymaniem administracji, majątku komunalnego (własnego i użytkowanego — § 2), urządzeń i zakładów dobra publicznego oraz eksploatacją przedsiębiorstw komunalnych.

Do wydatków nadzwyczajnych należy—zgodnie z § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — zaliczyć wydatki na powiększenie majątku komunalnego, budowę, rozszerzenie, rekonstrukcję i kapitalny (gruntowy) remont urządzeń i zakładów dobra publicznego oraz przedsiębiorstw, pozatem wszystkie wydatki niezwiązane z normalnym tokiem gospodarki komunalnej (np. wydatki poniesione w związku z żywiołowemi klęskami, bezrobociem, powodzią i t. p.) oraz wydatki na przedterminowe spłaty pożyczek długoterminowych, któremi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są pożyczki zaciągnięte na okres dłuższy niż 1 rok.

Do wydatków nadzwyczajnych nie należy zaliczać wydatków wywoływanych potrzebą zabezpieczenia normalnego funkcjonowania aparatu administracyjnego (np. kupno konia, maszyny do pisania, uzupełnienie umeblowania biurowego i t. p.).

§ 8. Budżet powinien być zrównoważony, t. j. przewidywać całkowite pokrycie zaprojektowanych wydatków, przyczem dochody należy preliminować tylko w takiej wysokości, w jakiej mogą być rzeczywiście osiągnięte. Dochody z pożyczek mogą być preliminowane tylko wtedy, gdy istnieje możliwość ich otrzymania. Przy preliminowaniu wpływów z pożyczek organ uchwalający związku komunalnego powinien wskazać, na pokrycie których wydatków służyć mają wpływy z poszczególnych pożyczek i które zatem wydatki nie mogą być realizowane do czasu otrzymania pożyczek.

§ 9. Wydatki zwyczajne nie mogą być pokrywane z dochodów nadzwyczajnych to znaczy, że suma wydatków zwyczajnych nie może być wyższą od sumy dochodów zwyczajnych.

Suma zwyczajnych dochodów może natomiast przewyższać sumę wydatków zwyczajnych, przyczem w budżecie administracyjnym może to zajść tylko w tym przypadku, gdy związek preliminuje wydatki nadzwyczajne, które częściowo lub całkowicie mają być pokryte z nadwyżki zwyczajnych dochodów nad wydatkami zwyczajnemi.

§ 10. Budżet powinien zawierać w zasadzie tylko takie dochody i wydatki, których źródło względnie przeznaczenie jest ściśle określone.

W dochodach budżetu można — dla zachowania pozycji budżetowej — zamieścić dochód nieprzewidziany w wysokości 1 zł.

W wydatkach budżetu może związek komunalny preliminować wydatki nieprzewidziane tylko wyjątkowo, w razie istotnej potrzeby i w minimalnych kwotach, przyczem wydatki takie należy zamieszczać dla każdego działu wydatków osobno.

Związki komunalne mogą również w razie potrzeby preliminować kredyty do wyrachowania na wydatki reprezentacyjne, związane z uroczystościami, oficjalnemi przyjęciami i t. p. Kredyty te nie mogą być używane na wydatki, objęte innemi kredytami budżetu, względnie odnoszącemi się do poszczególnych działów tegoż budżetu.

Kredytami reprezentacyjnemi może dysponować zarząd, względnie prezydjum związku komunalnego i ewentualnie prezydjum organu uchwalającego.

W mieście stoł. Warszawie budżet może przewidywać poza funduszami reprezentacyjnemi fundusze do dyspozycji magistratu względnie jego prezydjum.

II. Przepisy dotyczące budżetu administracyjnego.

A. Podział budżetu administracyjnego.

§ 11. W budżecie administracyjnym należy zamieszczać wydatki oddzielnie od dochodów, przyczem najpierw wydatki, a potem dochody. Zarówno w wydatkach jak i w dochodach naprzód zamieszcza się wydatki względnie dochody zwyczajne, a następnie bezpośrednio wydatki względnie dochody nadzwyczajne.

§ 12. Budżet zarówno w wydatkach jak i dochodach należy podzielić na działy i paragrafy. Dopuszcza się dalszy podział paragrafów zarówno w wydatkach jak i dochodach, na pozycje i podpozycje.

W większych związkach komunalnych działy wydatków preliminarza budżetowego mogą dzielić się na rozdziały, obejmujące kilka paragrafów.

§ 13. Budżet administracyjny każdego związku komunalnego powinien zawierać następujące działy i w następującej kolejności:

w wydatkach (zarówno zwyczajnych, jak i nadzwyczajnych):

I. administracja ogólna,
II. majątek komunalny,
III. przedsiębiorstwa komunalne,
IV. spłata długów,
V. drogi i place publiczne,
VI. oświata,
VII. kultura i sztuka,
VIII. zdrowie publiczne,
IX. opieka społeczna,
X. popieranie rolnictwa,
XI. popieranie przemysłu i handlu,
XII. bezpieczeństwo publiczne,
XIII. różne.

Budżety gmin miejskich (administracyjne) powinny zawierać w wydatkach oprócz działów wyżej wymienionych dział „Va — Pomiary i plany rozbudowy miasta".

Gminy miejskie w województwach: pomorskiem i poznańskiem oraz wszystkie powiatowe

związki komunalne, powinny w swych budżetach zamieścić osobny dział „XIIa — Świadczenie na rzecz innych związków komunalnych".

w dochodach zwyczajnych:

I. majątek komunalny,
II. przedsiębiorstwa komunalne,
III. subwencje i dotacje,
IV. zwroty,
V. opłaty administracyjne,
VI. opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego,
VII. dopłaty (opłaty specjalne),
VIII. udział w podatkach państwowych,
IX. dodatki do podatków państwowych,
X. podatki samoistne,
XI. różne.

w dochodach nadzwyczajnych:

I. ze sprzedaży i likwidacji majątku i przedsiębiorstw,
II. subwencje i dotacje,
III. zwroty,
IV. pożyczki,
V. dopłaty (opłaty specjalne),
VI. podatki inwestycyjne,
VII. różne.

W przypadku, gdy w pewnym dziale nie będzie wydatków względnie dochodów zwyczajnych, należy zamieszczać w rubryce przeznaczonej do zamieszczania sum preliminowanych kreskę poziomą.

Natomiast w wydatkach wzgl. dochodach nadzwyczajnych należy zamieszczać tylko te działy, które w danym roku budżetowym zawierać mają preliminowane sumy.

§ 14. Paragrafy budżetu administracyjnego obejmują po stronie dochodów poszczególne źródła dochodowe. Po stronie wydatków w dziale I— Administracja ogólna — należy przewidywać dwa paragrafy, z których jeden obejmuje wszystkie wydatki osobowe, drugi zaś rzeczowe. W tych przypadkach, gdy dział I podzielony będzie na rozdziały, wymienione dwa paragrafy powinien zawierać każdy rozdział.

W pozostałych działach wydatków oddzielnemi paragrafami należy obejmować wydatki stanowiące pewną całość (np. utrzymanie szpitala, wydatki na utrzymanie szkół powszechnych, na dozór sanitarny i t. p.).

B. Wydatki budżetu administracyjnego.

§ 15. Dział I wydatków — Administracja ogólna — obejmuje wydatki wynikające z ogólno administracyjnej działalności związku komunalnego.

W szczególności do działu I należeć będą wydatki związane z urzędowaniem organu uchwalającego i zarządu związku komunalnego oraz z utrzymaniem biur ogólnych wszystkich działów (biura wydziału ogólnego, podatkowego, rachuby i kasy, biura meldunkowego, wojskowego, urzędu stanu cywilnego, rozjemczego, statystycznego, wydziału szkolnego, zdrowia publicznego i t. d.).

Wydatki osobowe i rzeczowe, mające charakter wydatków specjalnych (pobory leśniczego, lekarza szpitalnego, inżyniera drogowego, dróżnika, personelu straży ogniowej, utrzymanie kolumny dezynfekcyjnej i t. p.), zamieszczane są w innych odpowiednich działach budżetu.

W wydatkach osobowych działu I należy wykazywać oddzielnie:

1) wydatki na uposażenie zarządu związku komunalnego,

2) wydatki na uposażenie personelu biurowego i pomocniczego — stałego i czasowego,

3) świadczenia związku komunalnego na rzecz kasy chorych,

4) świadczenia specjalne (np. wpisy szkolne),

5) emerytury, odprawy, pensje wdowie i sieroce,

6) zapomogi.

Emerytury, odprawy, pensje wdowie i sieroce oraz zapomogi preliminuje się w dziale I dla funkcjonarjuszów wszystkich działów bez względu na to czy zaliczeni zostali do administracji ogólnej, czy też do działów specjalnych.

Świadczenia na rzecz kasy chorych za pracowników związku komunalnego, objętych poszczególnemi działami, należy preliminować w każdym z tych działów osobno.

W tym przypadku, gdy pracownicy komunalni do kasy chorych nie należą, korzystając z pomocy lekarskiej zorganizowanej przez związek komunalny, należy wszystkie wydatki związane z istnieniem odnośnej organizacji pomocy lekarskiej zamieścić w dziale I (administracja ogólna).

Wydatki rzeczowe działu I należy dzielić na:

1) wydatki na utrzymanie lokali — własnych lub wynajętych — służących na pomieszczenie biur (remont, opał światło, utrzymanie porządku, podatki, składka asekuracyjna, czynsz za wynajęte lokale i t. d.).

2) wydatki kancelaryjne (materjały piśmienne, księgi biurowe i rachunkowe, porto, telefony, telegramy i t. d.).

3) prenumerata pism i zakup książek dla bibljoteki komunalnej,

4) wydawnictwa związku komunalnego,

5) umeblowanie biura,

6) środki lokomocji,

7) diety i koszta podróży członków zarządu i pracowników działu I,

8) wydatki reprezentacyjne,

9) inne (np. koszty wyborcze, koszty spisu ludności).

Wydatki rzeczowe obejmują również wydatki na utrzymanie odnośnej służby (np. wydatki na utrzymanie lokali obejmują wydatki na specjalną służbę, zajętą utrzymywaniem porządku w lokalach, wydatki na środki lokomocji obejmują koszty utrzymania woźnicy, szofera i t. p.).

§ 16. Dział II wydatków — majątek komunalny — obejmuje wydatki związane z utrzymaniem urządzeń i przedmiotów majątkowych nie oddanych na użytek publiczny i nie służącym potrzebom administracji komunalnej wszystkich działów i niezaliczonych do przedsiebiorstw komunalnych. Będą tu należeć wydatki związane z utrzymanie budynków (domy czynszowe, hale targowe, pomieszczenia dla jatek i t. p.), gruntów, lasów i t. d.

§ 17. Dział III — przedsiębiorstwa komunalne — zawiera ewentualne decyfity poszczególnych przedsiębiorstwach komunalnych.

§ 18. Dział IV — spłata długów — obejmuje raty amortyzacyjne i procenty wszystkich długów (każdego zosobna) zaciągniętych przez związek komunalny zarówno na potrzeby administracji, jak i przedsiębiorstw komunalnych, o ile przedsiębiorstwa te nie posiadają własnej osobowości prawnej.

W tym dziale należy również zamieszczać kredyty na oprocentowanie pożyczek zaciągniętych na czasowe zasilenie funduszów kasowych, które stosownie do przepisów § 3 niniejszego rozporządzenia nie są obejmowane budżetem.

§ 19. Dział V — drogi i place publiczne — powinien zawierać wydatki na utrzymanie dróg państwowych i osobno samorządowych z dalszym podziałem tych ostatnich według poszczególnych kategoryj: wojewódzkie, powiatowe i gminne.

Wydatki na utrzymanie dróg i placów publicznych obejmują również wydatki związane z zadrzewianiem i oczyszczaniem tych dróg i placów.

Dział Va odnosi się do miast i ewentualnie osad i obejmuje wydatki związane z dokonywaniem pomiarów i sporządzeniem planów rozbudowy (regulacja miasta).

§ 20 . Dział VI — oświata — obejmuje wydatki związane ze szkolnictwem ogólno-kształcącem z wyłączeniem szkół ściśle zawodowych.

W dziale tym należy wyszczególnić wydatki na szkolnictwo powszechne, przedszkola, oświatę pozaszkolną, szkolnictwo średnie, seminarja nauczycielskie, ewentualnie szkolnictwo wyższe i stypendja dla młodzieży zakładów ogólno- kształcących.

W tym dziale należy również zamieszczać wydatki na szkolną pomoc lekarską i higjenę szkolną oraz na zorganizowane przy szkołach wychowanie fizyczne młodzieży szkolnej.

§ 21. Dział VII — kultura i sztuka — zawiera wydatki na cele podniesienia oświaty i kultury, nieobjęte innemi działami.

W szczególności do działu tego należą:

wydatki na utrzymanie bibljotek, domów ludowych, muzeów, galerji obrazów, zabytków sztuki i kultury, pomników, archiwów aktów i dokumentów historycznych, na popieranie teatrów prywatnych, koszty wydawnictw kulturalno-oświatowych, wydatki na cele krajoznawcze, koszty utrzymania oranżerji (nie złączonych z parkami), menażerji, terrarjów, akwarjów i t. p.

§ 22. Dział VIII — zdrowie publiczne—powinien obejmować wydatki związane z wypełnieniem zadań ciążących na związkach komunalnych z mocy art. 3 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P .P . Nr. 63, poz. 371).

W dziale tym należy wyszczególnić:

1) wydatki na dozór sanitarny (komisje sanitarne, badanie mięsa zorganizowane poza rzeźnią i badanie innych produktów spożywczych, oględziny zwłok i t. d.).

2) wydatki na zapobieganie chorobom zakaźnym (szczepienia ochronne, kolumny dezynfekcyjne, odosobnienia (domy izolacyjne), szpitale dla leczenia chorób zakaźnych, przychodnie przeciwgruźliczne, przeciwjagliczne);

3) wydatki związane z utrzymaniem urządzeń i zakładów zdrowia publicznego (szpitale powszechne, dla umysłowo chorych, ambulatorja, pomoc dla położnych, kąpieliska, parki i skwery, studnie, kanalizacja, asenizacja i t. d.).

W tym dziale należy również zamieszczać wydatki związane z wychowaniem fizycznem ludności (boiska, popieranie towarzystw sportowych, przysposobienia wojskowego) z wyjątkiem wydatków na wychowanie fizyczne młodzieży szkolnej, zamieszczanych w dziale VI (§ 20).

§ 23. Dział IX — opieka społeczna — zawiera wydatki wynikające z ustaw dotyczących opieki społecznej oraz wszelkie dobrowolne świadczenia związku komunalnego związane z wykonywaniem opieki społcznej.

W dziale tym należy wyodrębnić następujące wydatki: wydatki związane z wykonywaniem opieki nad matką i dzieckiem (kropla mleka, żłobek), nad sierotami (sierocińce), nad starcami (przytułki dla starców i paralityków), wydatki na walkę z alkoholizmem, nierządem, żebractwem i włóczęgostwem (np. domy noclegowe, domy pracy), na opiekę nad więźniami, na kuchnie ludowe, koszty kuracyjne za ubogich, doraźne zapomogi dla biednych i koszty pogrzebów, świadczenia na pomoc społeczną (pośrednictwo pracy, walka z bezrobociem) i inne.

§ 24. W dziale X — popieranie rolnictwa — należy podać osobno: wydatki na oświatę rolniczą (szkoły rolnicze, kursy); wydatki na popieranie gospodarstwa wiejskiego, (kultura rolna, pola doświadczalne, utrzymanie instruktora, wystawy i pokazy rolnicze, sadownictwo, szkółki drzewek, zalesianie nieużytków, gospodarstwa rybne, pszczelnictwo, popieranie hodowli zwierząt domowych i t. d.); wydatki na weterynarję (dozór weterynaryjny na targowicy, paszporty zwierzęce, szczepienia ochronne, utrzymywanie poradni i szpitali dla zwierząt domowych i t. p.); wydatki na meljoracje (odwodnienie i nawodnienie gruntów, regulacja rzek).

§ 25. W dziale XI — popieranie przemysłu i handlu — należy osobno podać wydatki na szkolnictwo zawodowe w dziedzinie przemysłu i handlu, na popieranie przemysłu ludowego, koszty związane z utrzymywaniem sądów handlowych.

§ 26. Dział XII — bezpieczeństwo publiczne— zawiera wydatki związane z bezpieczeństwem życia i mienia osób. Należy tu podać i wyodrębnic wydatki na policję budowlaną, polną, na inspekcję elektrzyczną i gazową, koszty utrzymania lokali dla policji państwowej, aresztów, stróży nocnych, lokali sądowych, koszty trasportowe (szupasowe). koszty utrzymania rakarni, oświetlenia ulic i placów, wydatki na straż pożarną oraz wszelkie inne wydatki z bezpieczeństwem związane.

§ 27. W dziale XIIa — świadczenia na rzecz innych związków komunalnych — zamieszcza się zapomogi, udzielane przez powiatowe związki komunalne na podstawie art. 34 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 747) oraz podatki na rzecz krajowych związków komunal-

nych pomorskiego i poznańskiego, obciążające gminy miejskie i powiatowe związki komunalne.

§ 28. Do działu XIII zalicza się wydatki na cele ściśle określone, a nie dające się zamieścić w działach wyżej omówionych (I do XII). W dziale tym należy podawać świadczenia na cele religijne, świadczenia na rzecz wójtostw, wydatki związane z tworzeniem funduszów na cele specjalne (np. na fundusz budowy gmachu szkolnego), składki do zrzeszeń samorządowych, wydatki na obronę powietrzną i przeciwgazową Państwa i t. p.

§ 29. Wydatki osobowe i rzeczowe, odnoszące się do kilku działów, a nie dające się ściśle podzielić między te działy, należy zamieszczać w tym dziale, którego dotyczą w największej części.

We wszystkich działach należy podawać osobno wydatki, połączone ze spełnianiem przez związek komunalny swych zadań we własnym zarządzie, osobno zaś wydatki na spełnienie tych zadań w drodze udzielenia pomocy dla instytucyj społecznych (subsydja).

C. **Dochody budżetu administracyjnego.**

§ 30. Dział I dochodów zwyczajnych obejmuje prawa i przedmioty majątkowe przynoszące dochód, a nie oddane do użytku publicznego i powinien wyodrębnić dochody z majątku nieruchomego i z majątku ruchomego.

W szczególności w dziale tym należy wykazywać oddzielnie dochód:

z budynków ((dochód z domów czynszowych i wszelkich innych budynków, z pomieszczeń dla jatek, hal targowych, kiosków, straganów); z eksploatacji placów; z eksploatacji gruntów ornych, łąk, lasów i stawów rybnych, o ile te przedmioty majątkowe nie zostały zaliczone do przedsiębiorstw (§ 5); dochody z kapitałów własnych i ze sprzedaży ruchomości (sprzedaż konia, biurka i t. p.).

Dochód z przedmiotów majątkowych, należących do zakładów dobra publicznego, jak również fundacyj (§ 2) i dochód z legatów należy podać osobno; również osobno należy podać dochód z dobra komunalnego (w gminach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego).

§ 31. Dział II dochodów zwyczajnych obejmuje czyste zyski z przedsiębiorstw własnych (każdego zosobna) i dochody z każdego przedsiębiorstwa koncesjonowanego.

§ 32. Dział III obejmuje subwencje i dotacje przeznaczone na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego, przyczem należy podać osobno subwencje i dotacje ze Skarbu Państwa i osobno inne.

§ 33. Dział IV obejmuje wszelkiego rodzaju zwroty zwyczajnych wydatków związku komunalnego z wyodrębnieniem kolejno zwrotów ze Skarbu Państwa, związków komunalnych, przedsiębiorstw własnych i od osób i instytucyj prywatnych (tu należą zwroty od urzędników komunalnych za świadczenia w naturze).

§ 34. Dział V powinien objąć: opłaty za czynności i poświadczenia urzędowe organów komunalnych.

Dział VI powinien objąć: opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego (opłaty placowe, rogatkowe, od chorych leczonych w szpitalach bez względu na to, czy są pokrywane przez chorych osobiście lub też osoby, ewentualnie gminy do tego ustawowo zobowiązane, za korzystanie z kąpielisk, za wpęd na targowicę i t. d.).

Dział VII powinien objąć dopłaty (opłaty specjalne) związane z utrzymaniem urządzeń i zakładów dobra publicznego (np. dróg).

§ 35. Dział VIII obejmuje udział związków komunalnych w państwowym podatku dochodowym.

W dziale IX—dodatki do podatków państwowych — i w dziale X — podatki samoistne—należy podawać wpływy z każdego źródła dochodowego (dodatku względnie podatku samoistnego), przyczem do dodatków do podatków państwowych należy również zaliczyć dodatek do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji, zaś do podatków samoistnych: opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości, opłaty drogowe, składkę gminną na pokrycie kosztów kuracyjnych (ustawa z dnia 19.III 1925 r. Dz. U. R. P. N. 38, poz. 255).

Kar za zwłokę, odsetek za odroczenie i kosztów egzekucji nie należy wyodrębniać w osobnych pozycjach, a preliminować łącznie z wpływami z odnośnych podatków.

§ 36. Dział XI dochodów zwyczajnych obejmuje różne przewidziane wpływy, nie dające się zamieścić w żadnym z powyżej omówionych działów, jako to: kary administracyjne, dyscyplinarne i t. d. oraz nieprzewidziane (§ 10).

§ 37. Przy preliminowaniu dochodów nadzwyczajnych (§ 13) należy w poszczególnych działach podawać każdy wpływ zosobna (np. wpływ ze sprzedaży każdej jednostki gruntu, z każdej pożyczki i t. d.).

W dziale subwencyj i dotacyj należy przewidywać subwencje i dotacje przeznaczone na pokrycie wydatków nadzwyczajnych (np. budowa drogi, gmachu szkolnego).

W dziale zwrotów należy zamieszczać zwroty wydatków nadzwyczajnych (np. budowa przez związek komunalny drogi państwowej).

W dziale dopłat powinny być preliminowane wpływy z dopłat (specjalnych opłat) na założenie, rekonstrukcję względnie kapitalny (gruntowny) remont komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego (np. budowa drogi), względnie przedsiębiorstw o charakterze zakładów użyteczności publicznej, przyczem wymienione dopłaty pobierane na rzecz przedsiębiorstw o charakterze zakładów użyteczności publicznej należy preliminować w dochodach nadzwyczajnych budżetu administracyjnego.

W dziale podatków inwestycyjnych należy zamieszczać wpływy z podatków:

1) inwestycyjnego (art. 21 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747),

2) z opłat na budowę dróg,

3) od kopalń (artł 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.).

III. Przepisy dotyczące budżetów przedsiębiorstw komunalnych.

§ 38. Dla każdego przedsiębiorstwa komunalnego należy układać oddzielny budżet, obejmujący najpierw wydatki (zwyczajne i nadzwyczajne), a potem dochody (zwyczajne i nadzwyczajne).

§ 39. Sposób układania budżetów przedsiębiorstw komunalnych powinien być dostosowany do wymagań rachunkowości handlowej i do charakteru odnośnego przedsiębiorstwa, przyczem należy się wzorować na niżej przytoczonvm podziale zwyczajnych wydatków i dochodów przedsiębiorstwa:

Wydatki:

Dział I—Nieruchomości i urządzenia wewnętrzne.

W dziale tym należy podawać wydatki na konserwację budynków i urządzeń wewnętrznych (maszyn), na asekurację od ognia, uzupełnienie urządzeń, na fundusz renowacyjny (odnowienia) budynków administracyjnych i fabrycznych oraz urządzeń i instalacyj wewnętrznych.

Dział II Urządzenia zewnętrzne.

Dział ten obejmuje wydatki na konserwację, renowację (odnowienie) i uzupełnienie urządzeń zewnętrznych (np. sieci elektrycznej, gazowej i obsługę tych urządzeń (pobory pracowników, ubezpieczenia socjalne, umundurowanie i t. d.).

Dział III Koszty przeprowadzania urządzeń prywatnych.

Dział ten obejmuje wydatki osobowe i rzeczowe, związane z przeprowadzeniem przez przedsiębiorstwo odpowiednich urządzeń dla osób prywatnych (np. instalacja elektryczna w budynkach i mieszkaniach prywatnych).

Dział IV Koszty produkcji.

Dział ten obejmuje wydatki na płace robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwie, a nieobjętych poprzedniemi działami, na świadczenia socjalne oraz wydatki rzeczowe, związane z produkcją (surowce, opał dla pieców, smary i t. p.).

Dział V Koszty administracyjne.

W tym dziale należy zamieszczać wydatki na kierownictwo, ewentualne zwroty na rzecz budżetu administracyjnego za kierownictwo przedsiębiorstwem bezpośrednio przez członków zarządu związku komunalnego, wydatki na utrzymanie personelu biurowego, wydatki kancelaryjne, podatki i t. d.

Dział VI Spłata długów.

Dział ten powinien objąć wydatki na spłaty i oprocentowanie pożyczek, zaciągniętych bezpośrednio przez przedsiębiorstwo (o ile posiada własną osobowość prawną).

Dział VII Czysty zysk.

W dziale tym zamieszczać należy nadwyżkę dochodów nad wydatkami, przelewaną na rzecz budżetu administracyjnego.

Wydatki osobowe należy podawać w odpowiednich działach osobno od wydatków rzeczowych.

Dochody:

Dział I Wpływy ze sprzedaży produktu.

W dziale tym należy podawać osobno wpływy ze sprzedaży produktu głównego i produktów ubocznych, jak również osobno wpływy za dostarczenie tych produktów na potrzeby administracji komunalnej, objętej budżetem administracyjnym, oraz na potrzeby innych przedsiębiorstw komunalnych, wreszcie wpływy ze sprzedaży tych produktów osobom i instytucjom obcym.

W rzeźni i w innych przedsiębiorstwach komunalnych podobnego typu dział I powinien nosić nazwę: „Wpływy z opłat za korzystanie z przedsiębiorstwa".

Dział II Różne.

Dział ten obejmuje np. wpływy z procentów od kapitałów czasowo lokowanych w instytucjach kredytowych, zwrot wydatków na urządzenie przez przedsiębiorstwo instalacyj prywatnych, opłaty od abonentów za wynajem liczników i t. p.

Dział III Deficyt.

W dziale tym należy zamieszczać ewentualną nadwyżkę wydatków nad dochodami.

W budżetach przedsiębiorstw handlowych (np. sklepów) nie należy zamieszczać wydatków na zakup towarów i wpływów ze sprzedaży tychże towarów, a preliminować jedynie zysk brutto ze sprzedaży tych towarów.

Wydatki i dochody każdego przedsiębiorstwa przez zamieszczenie po stronie wydatków działu VII, zaś po stronie dochodów działu III, muszą się bilansować.

§ 40. Dochody i wydatki zwyczajne przedsiębiorstwa komunalnego winny być sumowane oddzielnie od dochodów i wydatków nadzwyczajnych.

W dochodach nadzwyczajnych przedsiębiorstw należy zamieszczać odnośne sumy preliminowane w wydatkach nadzwyczajnych budżetu administracyjnego (w dziale — przedsiębiorstwa komunalne), zaś w wydatkach nalzwyczajnych tych przedsiębiorstw — preliminowane wydatki w ogólnej sumie, odpowiadającej sumie dochodów nadzwyczajnych.

Przedsiębiorstwa posiadające osobowość prawną preliminują w dochodach nadzwyczajnych wpływy z własnych pożyczek.

IV. Formularz budżetowy.

§ 41. Budżety administracyjny i przedsiębiorstw komunalnych należy sporządzać na jednakowych formularzach stosownie do przepisów niżej podanych.

§ 42. Formularz budżetowy powinien zawierać następujące dane:

1) na okładcę nazwę gminy (wiejskiej lub miasta niewydzielonego), powiatu i województwa, względnie nazwę powiatowego związku komunalnego (miasta wydzielonego) i odnośnego województwa oraz tytuł: „Budżet na rok . . . .";

2) na każdej stronie u góry napis: „Budżet administracyjny", ewentualnie „Budżety przedsiębiorstw komunalnych";

3) formularz powinien zawierać następujące rubryki pionowe dla zamieszczania: 1) rozdziałów, 2) paragrafów, 3) pozycyj, 4) rodzajów dochodów względnie wydatków, 5) sum wykonania budżetu z roku poprzedniego (zamknięcia rachunkowego), 6) sum ustalonych na rok bieżący, 7) i 8) sum preliminowanych na rok następny (rubryka 7 dla zamieszczania sum, projektowanych przez zarząd związku komunalnego, a rubryka 8 — dla zamieszczania sum, uchwalonych przez organ uchwalający tegoż związku komunalnego) i 9) dla zamieszczania objaśnień.

Nazwy działów zamieszczać należy w tekście w rubryce 4 (np. „Dział I—Administracja ogólna").

Działy należy oznaczać bieżącemi cyframi rzymskiemi, rozdziały — porządkowemi dużemi literami alfabetu osobno dla każdego działu, paragrafy—bieżącemi cyframi arabskiemi w ramach całego budżetu (osobno dla wydatków i dochodów), pozycje — porządkowemi małemi literami alfabetu w ramach paragrafu.

§ 43. Rozmiar formularza budżetowego nie powinien przekraczać rozmiarów arkusza papieru kancelaryjnego. Dla właściwego rozmieszczenia rubryk należy prowadzić linjaturę arkusza przez dwie stronice z pozostawieniem dostatecznego miejsca na rubrykę objaśnień, a to celem unikania konieczności sporządzania załączników.

Załączniki należy sporządzać jedynie wtedy, gdy objaśnienia nie dadzą się zamieścić w odnośnej rubryce (9) objaśnień.

Dane dotyczące wydatków i ewentualnie dochodów większych zakładów dobra publicznego mogą być zamieszczane w budżetach specjalnych w formie załączników do budżetu administracyjnego (np. budżet szpitala). W budżecie administracyjnym na właściwem miejscu należy wtedy podawać ogólne sumy wydatków, natomiast ewentualne dochody objęte budżetem specjalnym należy w budżecie administracyjnym zawsze zamieszczać w sposób przepisany §§ 30 — 37 niniejszego rozporządzenia.

§ 44. Wszelkie sumy (działu, rozdziału, paragrafu i pozycji) należy zamieszczać w formularzu w jednej rubryce pionowej, a to w ten sposób, iż obok nazwy działu zamieszcza się w rubryce 7 i 8 (również w rubrykach 5 i 6) ogólną sumę tego działu, podkreślając ją dwa razy, obok nazwy rozdziału względnie paragrafu — sumę ogólną tego rozdziału względnie paragrafu podkreślając raz jeden, zaś obok nazwy pozycji — sumę tej pozycji bez podkreślenia. Sumy ewent. podpozycji zamieszczać należy w rubryce 4 obok nazwy każdej podpozycji.

§ 45. Po wyczerpaniu wszystkich działów wydatków i dochodów budżetu administracyjnego należy na następnych stronicach formularza zamieścić ogólne zestawienie najpierw wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych, a następnie wszystkich dochodów (osobno zwyczajnych i nadzwyczajnych).

Zestawienie wydatków budżetu należy sporządzić według następujących rubryk pionowych: 1) dział (jego liczba i nazwa), 2) suma wydatków zwyczajnych, 3) suma wydatków nadzwyczajnych, 4) suma ogólna (zwyczajnych i nadzwyczajnych).

Po wyszczególnieniu wszystkich działów należy podsumować rubryki 2, 3 i 4.

W zestawieniu dochodów należy podać działy (ich liczby i nazwy) i ogólną sumę dochodów każdego działu. Dochody zwyczajne i nadzwyczajne należy osobno podsumować, a następnie podać ogólną sumę wszystkich dochodów (zwyczajnych i nadzwyczajnych).

Również po zamieszczeniu budżetów przedsiębiorstw należy sporządzić ogólne zestawienie zarówno wydatków, jak i dochodów wszystkich przedsiębiorstw, według następujących rubryk pionowych: 1) nazwa przedsiębiorstwa, 2) suma wydatków zwyczajnych, 3) suma czystego zysku, 4) suma wydatków nadzwyczajnych, 5) razem, 6) suma dochodów zwyczajnych, 7) suma ewentualnego deficytu, 8) suma dochodów nadzwyczajnych, 9) razem. Po wyszczególnieniu wszystkich przytoczonych danych należy podsumować rubryki od 2 do 9 włącznie.

Sumy podawane w rubrykach 2 i 6 (wydatki względnie dochody zwyczajne) powinny być podawane bez czystych zysków i ewentualnych deficytów.

V. Zaległości budżetowe, przenoszenie kredytów (virement) i budżety dodatkowe.

§ 46. Wszelkie kredyty przewidziane w budżecie wygasają z upływem ostatniego dnia okresu obrachunkowego.

Po upływie okresu obrachunkowego powinny być regulowane jedynie zobowiązania związku komunalnego wynikłe z wykonania budżetu tego okresu (zaległości bierne).

Do zaległości biernych należy zaliczyć w szczególności sumy z tytułu rat amortyzacyjnych i oprocentowania pożyczek, których termin płatności upłynął w ubiegłym roku obrachunkowym oraz należności z tytułu dostaw i robót wykonanych w ubiegłym okresie obrachunkowym na poczet kredytów budżetu tego okresu. Do zaległości biernych zalicza się również wydatki związane z wykonaniem umów, konkretnie ujmujących pewne zobowiązania związku komunalnego, a zawartych w ubiegłym okresie obrachunkowym na poczet kredytów tegoż okresu, chociażby te umowy przed upływem okresu budżetowego nie zostały wykonane.

O ile chodzi o umowy, z których dla związku komunalnego powstają zobowiązania dopiero w miarę stopniowego ich wykonywania (np. jednostkowe dostawy, budowa w miarę przyznawanych kredytów i t. d.), to do zaległości biernych wynikających z tych umów należy zaliczać tylko takie zobowiązania związku komunalnego, które powstały z faktycznego wykonania części umowy w ubiegłym okresie obrachunkowym (np. należności za kamień dostawiony w ubiegłym okresie obrachunkowym). Sumę zaległości biernych (listy wierzycieli) zarząd związku komunalnego ustala niezwłocznie po upływie okresu obrachunkowego.

§ 47. Zarząd związku komunalnego powinien dążyć do tego, aby wszelkie zaległości bierne, objęte listą wierzycieli, zostały zlikwidowane w ciągu miesiąca stycznia na rachunek budżetu ubiegłego okresu obrachunkowego.

Do czasu ostatecznego zamknięcia ksiąg rachunkowych ubiegłego okresu obrachunkowego

również zaległe dochody należy odnosić na rachunek budżetu tego okresu.

§ 48. Po upływie oznaczonego w § 47 terminu t. j. w dniu 31 stycznia należy zamknąć księgi ubiegłego okresu obrachunkowego i ustalić sumę tych zaległości biernych, które nie mogły być z przyczyn od zarządu związku komunalnego niezależnych zrealizowane. Wydatki te nie mogą być pokrywane z kredytów ubiegłego okresu obrachunkowego, a powinny być w drodze dodatkowego budżetu zamieszczone w oddzielnej pozycji w budżecie bieżącego okresu. Również dochody zaległe, a nie pobrane do dnia ostatecznego dokonania zamknięć rachunkowych ubiegłego okresu obrachunkowego, zostają zamieszczone w oddzielnej pozycji budżetu bieżącego okresu.

W razie przewyżki zaległych wydatków nad dochodami organ uchwalający określa w budżecie dodatkowym sposób pokrycia tego niedoboru bądź z dodatkowych źródeł dochodowych, bądź w drodze odpowiedniej zmiany innych kredytów (virement) (§ 51), bądź z nadwyżki budżetowej ubiegłego okresu obrachunkowego.

§ 49. Nadwyżka budżetowa, która okaże się po ostatecznem zamknięciu ksiąg rachunkowych ubiegłego okresu obrachunkowego, powinna być przeznaczona na kapitał obrotowy bieżącego okresu i może być zapreliminowana, o ile nie zostanie użyta na pokrycie zaległych wydatków (§ 48 ustęp końcowy), jako dochód nadzwyczajny następnego okresu obrachunkowego.

§ 50. Budżet wkłada na zarząd związku komunalnego obowiązek wykonania go w całości i we właściwym czasie zarówno w wydatkach, jak i dochodach.

§ 51. Każdy przewidziany w budżecie wydatek może być uskuteczniony jedynie na ten cel, na który został przeznaczony i tylko w granicach przewidzianego kredytu.

Zwiększenie pewnego kredytu przez odpowiednie zmniejszenie innych kredytów, zamieszczonych w budżecie (virement), może nastąpić tylko na podstawie uchwały organu uchwalającego związku komunalnego, zatwierdzonej przez właściwą władzę nadzorczą. Uchwała taka może dać ogólne upoważnienie organowi wykonawczemu do przenoszenia kredytów, lecz jedynie w granicach paragrafu (z pozycji na pozycję) i to wyłącznie w wydatkach rzeczowych.

§ 52. W razie, gdy kredyt przewidziany w budżecie okaże się nie wystarczającym i nie może być zwiększony w sposób wyżej podany (virement), zarząd związku komunalnego postąpi w myśl przepisów zawartych w ustępach drugim i trzecim § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, to znaczy sporządzi budżet dodatkowy.

Przy sporządzaniu dodatkowego budżetu należy stosować przepisy obowiązujące przy zestawianiu budżetu głównego z tą jednakże zmianą, że w dodatkowym budżecie należy wskazać tylko dział, rozdział i paragraf budżetu głównego, do których wprowadza się zmiany.

V. Termin i sposób zestawiania preliminarza budżetowego.

§ 53. Zarząd związku komunalnego układa preliminarz budżetowy w takim czasie by mógł być uchwalony i zatwierdzony przed rozpoczęciem się roku obrachunkowego.

Przynajmniej na 14 dni przed wniesieniem pod obrady organu uchwalającego związku komunalnego należy wyłożyć preliminarz budżetowy na przeciąg dni 7 do publicznej wiadomości i o wyłożeniu ogłosić w sposób w danej miejscowości przyjęty, a to celem umożliwienia płatnikom danin komunalnych przeglądania preliminarza i wnoszenia zarzutów i zastrzeżeń.

§ 54. Ustala się następujące terminy prekluzyjne uchwalania i przedkładania władzy nadzorczej do zatwierdzenia preliminarzy budżetowych.

1) dla gmin wiejskich i krajowych związków komunalnych pomorskiego i poznańskiego 1 października,
2) dla gmin miejskich — 1 listopada,
3) dla powiatowych związków komunalnych — 1 grudnia,

każdego roku, poprzedzającego rok obrachunkowy.

§ 55. Preliminarz budżetowy układa zarząd związku komunalnego na podstawie zestawień wydatków i dochodów poszczególnych jednostek organizacyjnych względnie gospodarczych tegoż związku, sporządzonych na zasadach ustalonych przez zarząd związku komunalnego na każdy okres obrachunkowy (np. normy opału, światła i t.p.).

§ 56. Przed przystąpieniem do układania preliminarza budżetowego zarząd związku komunalnego powinien zbadać podstawy prawne służące do pobrania tych źródeł dochodowych, z których związek komunalny zamierza w odnośnym okresie obrachunkowym korzystać.

Poszczególne pozycje dochodowe powinny być oparte na odnośnych uchwałach organu uchwalającego związku komunalnego.

§ 57. Przy preliminowaniu zarówno wydatków, jak i dochodów należy się opierać na zamknięciach rachunkowych lat ubiegłych i na materjale rachunkowym tego roku, w którym preliminarz jest zestawiany.

VII. Zatwierdzanie preliminarza budżetowego.

§ 58. Preliminarze budżetowe związków komunalnych w przypadkach, gdy zawierają pozycje, przewidziane w § 4 lit. g) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej w całości zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, przyczem władza nadzorcza bada zarówno legalność, jak i celowość tych wydatków i dochodów.

Preliminarze winny być przedstawiane bezpośredniej władzy nadzorczej, która w przypadku, gdy nie jest uprawniona do ich zatwierdzania, prześle te preliminarze wraz ze swą opinją w terminie 7-mio dniowym władzy nadzorczej, właściwej do ich zatwierdzenia.

Przy obliczaniu terminów 7-mio dniowego i 30-to dniowego przewidziango w § 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie bierze się w rachubę dnia otrzymania przez władzę nadzorczą preliminarza budżetowego. Władza nadzor-

cza, właściwa do zatwierdzenia preliminarza budżetowego, powinna zawiadomić zainteresowany związek komunalny o dniu jego otrzymania.

Przepisy niniejszego paragrafu dotyczą także dodatkowych preliminarzy budżetowych, przyczem w tych przypadkach, gdy preliminarz główny podlegał zatwierdzeniu władzy nadzorczej, zatwierdzenia tego wymagają zawsze preliminarze dodatkowe.

§ 59. W terminie właściwym (§ 54) zarząd związku komunalnego powinien przedłożyć władzy nadzorczej do zatwierdzenia przy odpowiedniem sprawozdaniu (w którem m. in. należy podać termin wyłożenia preliminarza do wiadomości publicznej) preliminarz budżetowy, odpis odnośnej uchwały organu uchwalającego tegoż wiązku, wykaz długów i majątku, kosztorysy robót inwestycyjnych.

Związki komunalne, których preliminarze budżetowe podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego, przesyłają temuż wydziałowi po 2 egzmeplarze preliminarza.

W takiej samej liczbie egzemplarzy przedstawiają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych swoje preliminarze związki komunalne, których budżety podlegają zatwierdzeniu tegoż Ministerstwa.

Wszystkie inne związki komunalne przedkładają właściwej władzy nadzorczej preliminarze budżetowe do zatwierdzenia w 3 egzemplarzach.

Materjały wymienione w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu dołączają związki komunalne do sprawozdania w 1 egzemplarzu.

Do sprawozdania należy dołączyć również zgłoszone przez zainteresowanych członków związku komunalnego zarzuty i zastrzeżenia przeciwko preliminarzowi budżetowemu (§ 53).

Z liczby przedstawionych do zatwierdzenia egzemplarzy władza nadzorcza zatrzymuje dla siebie jeden egzemplarz zatwierdzonego preliminarza wraz z odnośnemi materjałami, pozostałe zaś egzemplarze wraz z odpowiednią liczbą odpisów decyzji o ich zatwierdzeniu przesyła władzy bezpośredniej wyższej w ciągu dwóch tygodni od daty zatwierdzenia preliminarza.

§ 60. Uchwały w przedmiocie dodatków do podatków państwowych, podatków samoistnych i pożyczek, powinny być przedkładane do wiadomości względnie zatwierdzenia odnośnej władzy nadzorczej nie później niż preliminarz budżetowy.

VIII. Postanowienia końcowe.

§ 61. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje wszystkie związki komunalne z wyjątkiem związków komunalnych województwa śląskiego.

Przy układaniu budżetu na rok 1927 poszczególne gminy miejskie liczące ponad 100.000 ludności oraz krajowe związki komunalne poznański i pomorski mogą za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu odstąpić częściowo od przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących podziału budżetu.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: § 10 rozporządzenia III Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 16 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 790), § 1 rozporządzenia I Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 99) i rozporządzenie II Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu z dn. 3 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 104) z wyjątkiem przepisu zawartego w zdaniu drugiem § 2 tegoż rozporządzenia.

Jednocześnie wchodzą w życie dalsze paragrafy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, a mianowicie: 2, 3, 4, 5 i 6.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Młodzianowski.*

Minister Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.VII 1926 r. Nr. 75, poz. 433).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

236.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1926 r.

w sprawie terminu egzaminów urzędniczych.

Na zasadzie ustępu 3 art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu, ustalonem w art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 920) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin składania egzaminów, przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 630), ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 201) przedłuża się do dnia 31 października 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 lipca 1926 r. Nr. 68, poz. 399).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22 Nr. 33419. 26.VIII. 26. 6009.

[illegible] oraz krajowe [illegible] mogą za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych [illegible]

[illegible]

[illegible] Ministra Spraw Wewnętrznych [illegible]

[illegible]

Prezes Rady Ministrów: [illegible]

[illegible]

[illegible]

(Dz. U. R. P. z dn. [illegible] r. Nr. [illegible] poz. [illegible])

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

III. [illegible]

§ [illegible]

[illegible]